

cursum direxisse 1). Inter Chalcidem et Aulidem Euripus tam angustus erat, ut insula continenti ponte (*γεφύρα διπλεθρος* Strabo 9, p. 401. (i. e. ducentorum pedum graecorum) jungeretur 2) tempore belli Peloponnesii, quo incolae insulae et praecipue Chalcidenses ab Atheniensibus deficiebant; eumque pontem, quo tempore Aemilius Paullus Perseum devicerit, exstitisse, testis est Livius 3). Quod vero Dodwellius ex hoc loco elicere voluit, pontem illum uno demum saeculo ante Aemilium Paullum exstructum esse, id meris conjecturis adnumerari debet. Ceterum in utraque pontis parte turrim, quae insulae erat munimento, incolae exstruxerant.

Maximam latitudinem insulae (de longitudine jam supra diximus,) Plinius quadraginta millia passuum (i. e. octo milliaria geogr.) esse vult 4); Scylax in Periplo nihil de latitudine constituit 5). Strabo autem dicit, maximam latitudinem esse fere centum quinquaginta stadia 6), et cum stadium centum viginti quinque romanos efficit passus (Plin. 2, 23.), Strabo vix dimidiam partem (i. e. quatuor mill. germ.) constituit. Areae vero magnitudo est sexaginta milliaria quadrata.

Prope fretum i. e. in parte occidentali terrae motus percubuerunt 7) et viscera insulae occultos ignes alebant, quod calidis insulae fontibus probatur.

III. De montibus insulae.

Montes continui, qui jure montium Thessalicorum pars quaedam habentur, a septentrione ad meridiem tendunt, et insulam in duas partes inaequales dividunt. Ora occidentalis est leniter acclivis, orientalis praecipue; propterea etiam hac insulae parte urbes exstitisse

1) Ceterum locus ex Claudiano in Rufinum 1, 90.

Est mihi prodigium —

— Euripi refluis incertius undis Rufinus, — —

Plinio caeterisque non repugnat.

2) *Ἡ δὲ Εὐβοία γεφύρα πρὸς τὴν Βοιωτίαν ἔζενται.* Agathem l. 1. c. 5.

3) Aemilius Paullus Chalcidem ad spectaculum Euripi Euboeaeque ante insulae ponte continenti junctae descendit. Liv. 45, 27.

4) Nusquam latitudinem ultra XL millia passuum extendit, nusquam intra duo millia contrahit. Plin. 4, 21.

5) *Τὸ δὲ πλάτος στενὴ ἐστὶν ἡ Εὐβοία.* p. m. 23.

6) *Τὸ δὲ πλάτος ἀνώμαλον, κατὰ δὲ τὸ πλεον ὄσον πενήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίων.* l. 10. p. 5.

7) *Ἔστι δὲ καὶ ἅπαντα μὲν ἡ Εὐβοία εὐσειστος, μάλιστα δ' ἡ περὶ τὸν πορθμόν.* Strabo 10. p. 26.

Περὶ τούτους τοὺς χρόνους (sexto anno bel. Pelop. i. e. a. 426) τῶν σεισμῶν κατεχόντων τῆς Εὐβοίας, ἡ θάλασσα κ. τ. λ. Thucyd. hist. 3, 89.

nemo veterum scriptorum memoriae tradidit. Summa horum montium iuga septem anni menses nivibus teguntur, quod in his regionibus non parvam altitudinem pascere videtur.

Vertex horum montium septentrionalium Telethii nomen habet 1). Prope Carystum mons Oche summus insulae erat 2), qui ex Delo aliisque remotioribus insulis Archipelagi conspici potuit. (Dodwell. Tom. 2. pag. 251.) Inter Telethium et Ochen mons Dyrphis pulchro Dianae templo clarus erat, qui teste Dodwellio a Chalcide septentrionem versus splendide ascendit, in acutum cacumen excurrit et hodie Delphi appellatur. Inter hos montes est vallis, quae tertiam fere partem insulae complectitur, quam Itali Piano de Negroponte appellant. Iam quod ad τὰ ἄκρα τῆς Εὐβοίας (Herodot. 6, 100.) attinet, quo Persis appropinquantibus haud exigua Eretriorum manus fugit, montanae insulae regiones fuisse videntur; neque ii audiendi sunt, qui illa ἄκρα et τὰ κοῖλα τ. Ε. dicunt, promiscue a veteribus scriptoribus usurpata esse. Τὰ κοῖλα τ. Ε. ad litoris quandam partem sinuosam esse referenda, inde patet, quod ibi ducentae illae classis Persarum naves, quae Graecos apud Artemisium reliquae Persarum classi e regione in aciem constitutos a tergo invadere iussae erant, vi tempestatis cautibus allisae interierunt 3). Strabo τὰ κοῖλα inter Aulidem et Geraestum collocat, et Valerius Maximus inter Rhamnuntem et Carystum i. e. in ora occidentali 4), quem locum Mannertus, qui Strabonem recte temeritatis coarguit, neglexisse videtur 5).

IV. De promontoriis.

Promontoria insulae erant Geraestus (Γεραστός) in parte australi Atticam versus 6); Caphareus (Καφαρεΐς) Euronotum versus. Ab Hellesponto hoc promontorium ducenta viginti quinque millia passuum abest (i. e. quadraginta quinque milliaria geogr.) 7). Post Trojam expugnatam magna pars classis Graecorum fraude et fallaci signo Nauplii regis

1) Herbifer Telethius. Plin. 25, 8.

2) Κάρυστος δὲ ἐστὶν ὑπὸ τῷ ὄρει Ὀχῆ. Strabo l. 10. p. 17.

3) Οἱ (Πέρσαι) φερόμενοι τῷ πνεύματι ἐξέπιπτον πρὸς τὰς πέτρας. Herodot 8, 13.

4) Ὅτι τῆς Εὐβοίας τὰ Κοῖλα λέγουσι τὰ μεταξὺ Ἀυλίδος καὶ τῶν περὶ Γεραιστὸν τόπων. Strabo l. 10. p. 7.

Appius in eam regionem secessit, quae inter Rhamnunta Carystumque Chalcidico freto vicinam interjacens, Coelae Euboeae nomen obtinet. l. l. c. 8, §. 10. interna.

5) Locus Livii „est locus Euboicus, quem Coela vocant, suspectus nautis et cet.“ nullius momenti est.

6) Ad Atticam vergens. Plin. 4, 12. Euboea ad meridiem promontorium Geraeston et Capharea, ad septentrionem Cenaeum extrudit. Pomp. Mela 2, 7. §. 65.

7) Euboea abest ab Hellesponto parte Capharei CCXXV. millia passuum. Plin. 4, 12.